

spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation.

Stk. 4. Nævnet kan henstille til politimesteren (politidirektøren), at politiet for et begrænset tidsrum særligt skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden i politikredsen.

Stk. 5. Nævnet skal virke for, at der gives befolkningen i kredsen oplysning om politiets virksomhed.

Stk. 6. Nævnet træffer bestemmelse om undersøgelse af klager over politipersonalets adfærd under udførelsen af tjenesten, jfr. kap. 93 b. Til behandling af klagesager kan nævnet nedsætte et udvalg bestående af formanden, 2 andre kommunale medlemmer, politimesteren (politidirektøren), en repræsentant for personalet og den advokat, som er medlem af nævnet.

Stk. 7. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om nævnenes virksomhed, om valg af politipersonalets medlemmer, om udpegelsen af de i § 115, stk. 4, nævnte advokater samt om omfanget af politimesterens (politidirektørens) oplysningspligt over for nævnet. Det kan bestemmes, at visse afgørelser i forbindelse med behandlingen af klagesager træffes af formanden efter forhandling med politimesteren (politidirektøren) og den advokat, som er medlem af nævnet.«

5. § 778, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes som **2. og 3. pkt.:**

»Rettens undersøgelse foretages i overensstemmelse med reglerne i § 1019 b, § 1019 e, stk. 1 og stk. 3-5, § 1019 f, stk. 2, og § 1019 g. Dommeren træffer bestemmelse om afhøring af klageren, indklagede og vidner samt om tilvejebringelse af udtalelser fra sagkyndige og af andre bevismidler.«

»§ 778. Varetægtsarrestanters klager over fængselspersonalets adfærd indgives til vedkommende fængselsinspektør (arrestinspektør) eller til direktoratet for kriminalforsorgen. Har klageren ikke fået medhold, eller er der ikke truffet endelig afgørelse inden 2 uger efter indgivelsen, kan klagen indbringes for retten på det sted, hvor varetægtsfængslet (arresthuset) er beliggende.

Stk. 2. Retten kan afvise at iværksætte en undersøgelse, hvis klagen findes åbenbart grundløs, hvis den angår forhold af uvæsent-

lig betydning, eller hvis den indgives mere end 4 uger efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted. Rettens undersøgelse foretages i overensstemmelse med reglerne i § 1019 d, stk. 1, 2. pkt., og §§ 1019 f-1019 i.

Stk. 3. Når undersøgelsen er afsluttet, afgiver retten en redegørelse herfor, som sendes til klageren, til den, klagen angår, og til fængselsinspektøren (arrestinspektøren) samt til direktoratet for kriminalforsorgen.«

6. § 1018 e, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes som **1. og 2. pkt.:**

»Statsadvokaten træffer afgørelse vedrørende krav om erstatning i medfør af §§ 1018 a-d. Justitsministeren kan fastsætte, at nærmere angivne sager skal forelægges rigsadvokaten eller justitsministeren til afgørelse.«

7. I § 1018 e indsættes som **stk. 3-5:**

»*Stk. 3.* Rigsadvokaten behandler klager over afgørelser truffet af statsadvokaterne vedrørende krav om erstatning. Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag kan ikke påklages til justitsministeren.

Stk. 4. Justitsministeren behandler klager over afgørelser vedrørende krav om erstatning truffet af rigsadvokaten som 1. instans.

Stk. 5. Fristen for klager over afgørelser vedrørende krav om erstatning er 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Fremkommer klagen efter udløbet af denne frist, skal den behandles, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.«

»§ 1018 e. Krav om erstatning i medfør af § 1018 a-d skal fremsættes over for anklagemyndigheden. Krav fra en person, der har været sigtet, skal fremsættes inden to måneder efter meddelelse til sigtede om strafforfølgningens ophør eller efter afsigelse af en endelig dom. Har tiltalte ikke været til stede ved dommens afsigelse, beregnes fristen efter bestemmelserne i § 963, stk. 3, litra a. Krav fra andre skal fremsættes inden to måneder efter, at indgrebet er ophørt.

Stk. 2. Fremsættes kravet efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, kan det behandles, såfremt overskridelsen findes undskyldelig.«

8. § 1018 f, stk. 1, affattes således:

»Imødekommes erstatningskravet ikke ved en afgørelse truffet af rigsadvokaten i en klage-